

”Jesses New Orleans Jazz Band” fra Sverige gav tilhørerne er jazzoplevelse ud over det sædvanlige

Med et helt traditionelt opbygget 7 mands orkester og med et traditionelt og klassiske jazzrepertoire på programmet kunne man forvente sig en traditionel jazzoplevelse i SeaSide Jazz Club. Det fik vi ikke. I stedet fik vi en koncert, der på forunderlig måde fik en særlig kvalitet på grund af orkestrets helt personlige fortolkninger af en række traditionelle numre, såsom Ostrich Walk, Perdido Street Stomp, Delta Bound, Milenburg Joyce og New Orleans Function, som man kan sammenligne med originale optagelser fra jazzens barndom. Orkestret var på samme tid loyale overfor de oprindelige udgaver samtidig med at de havde bearbejdet dem på bedste vis. Det var nutidig, traditionel jazz, når det er allerbedst.

Orkesterlederen – den meget erfarne - Jens Lindgren introducerede de mange numre med en blanding af baggrundsoplysninger og god svensk humor samtidig med at hans eget robuste trombonespil var en vigtig del af det kollektive spil sammen med de lige så erfarne musikere: trompetisten Ragnar Tretow og klarinettisten Tord Larsson.

Gennem deres sublime sammenspil kom vi helt ind i jazzens inderste kerne: den umiddelbare fortolkning af numrene fra hver enkelt musikers side. Hvilket betød, at en traditionel melodi nu blev fortolket til nutidig og spændstig musik. Det var levende jazz, der virkelig gav tilhørerne en god oplevelse.

Med sine mange flotte solopassager tilføjede Tord Larsson en særlig kvalitet til orkestret, idet han spillede med stor gennemslagskraft og virtuositet både på klarinet og på tenorsax. Han var ganske suveræn både alene og sammen med de øvrige solister. Og publikum kvitterede konstant for hans fremragende spil med utallige bifald.

Rytmegruppen bestod af den verdensberømte Jacob Ullberger på banjo, Thomas Ekstrøm på kontrabas, Lars Tidholm på piano og den unge Jonathan Leidecker på trommer. Rytmegruppen skabte et svingende grundlag for de tre solister: man kunne næsten mærke at de drev både det samlede orkester og de enkelte solisterne fremad i deres udfoldelser.

På et tidspunkt under koncerten skiftede Jacob Ullberger plads, så han kom tættere på den ganske unge trommeslager. Så han nu havde en meget garvet banjospiller og en lige så garvet bassist lige omkring sig. Den unge musiker gjorde det rigtig godt gennem hele koncerten, og især i forbindelse med en længere trommesolo fik han såvel musikernes anerkendelse som publikums bifald - det havde han fortjent.

Gennem hele koncerten kunne man tydeligt mærke tilhørernes opmærksomhed, idet alle solister fik et bifald fra den fyldte sal, hvilket tydeligvis animerede dem til de flotte præstationer. Og dette fortsatte gennem alle de tre sæt.

Da salen stadig var fyldt efter anden pause fik publikum en bemærkning fra orkesterlederen, idet han fortalte, at han kun en enkelt gang tidligere havde oplevet, at ingen publikummer forlod koncertsalen før afslutningen. Men det var altså i forbindelse med en jazzkoncert i et fængsel – stort bifald fra salen.

Så alt i alt endnu et flot arrangement i SeaSide Jazz Club: Rigtig fin mad, god stemning i den helt fyldte koncertsal, velklingende lyd og ikke mindst et jazzorkester ud over det sædvanlige. Tak for det.

Mogens Lerbech